

АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН І ТУРИЗМУ

Факультет економіки, соціальних технологій та туризму

Кафедра інтелектуальних систем та цифрових технологій

Віктор СУХОМЛИН

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ ЗАМІСТЬ ЄФВВ**

**для вступників, які вступають на навчання для здобуття
освітнього ступеня МАГІСТРА
за спеціальністю
А5 Професійна освіта (Цифрові технології)**

Форма навчання: денна/заочна

Київ–2025

Програма вступного іспиту замість ЄФВВ для вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю А5 Професійна освіта (Цифрові технології).

Розробник програми:

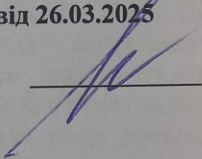
Любарець Владислава Вікторівна, доктор педагогічних наук, професор

Любарець В.В. Програма вступного іспиту замість ЄФВВ для вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю А5 Професійна освіта (Цифрові технології). К.: АПСВТ, 2024. 30 с.

ЗАТВЕРДЖЕНО

протокол засідання кафедри інтелектуальних систем та цифрових технологій № 08 від 26.03.2025

Завідувач кафедри

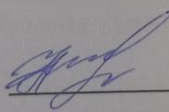

Ганна КАШИНА

ПОГОДЖЕНО

протокол засідання приймальної комісії № 07 від 01.04.2025

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Надія ПИСАРЕНКО

© АПСВТ, 2025
© В. В. Любарець

ЗМІСТ

Вступ	4
Критерії оцінювання та структура оцінки	6
Порядок оцінювання підготовленості вступників	8
Програма вступного випробування	10
Орієнтовний перелік питань вступного випробування	18
Список рекомендованої літератури	89

ВСТУП

Програма фахового вступного випробування для здобуття ступеня магістра за спеціальністю 015.39 «Професійна освіта (Цифрові технології)» розроблена відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 01 квітня 2024 року № 426, яким затверджено Програму предметного тесту з педагогіки та психології єдиного фахового вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7. Головним завданням фахового іспиту за освітньо-професійною програмою 015.39 «Професійна освіта (Цифрові технології)» є виявлення у вступників спеціальних знань і практичних навичок з професійної підготовки. Програма предметного тесту з педагогіки та психології єдиного фахового іспиту для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра:

Мета фахового вступного випробування полягає в перевірці рівня теоретичної та практичної підготовки абітурієнтів на базі здобутого ступеня бакалавр і формування рейтингового списку абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю 015.39 «Професійна освіта (Цифрові технології)», перевірка ступеня володіння вступниками інформаційними технологіями та програмним забезпеченням, необхідним для професійної діяльності викладача в галузі викладання комп'ютерних дисциплін, а також визначення рівня сформованості професійної компетентності в галузі комп'ютерних технологій.

Вимоги до підготовленості вступника.

Вступник повинен **знати**:

- основи фундаментальних дисциплін в об'ємі, необхідному для вирішення освітніх, науково-методичних і організаційно-практичних дій;
- основні історичні етапи, проблеми розвитку ІТ-технологій, їх функції як органічної частини соціальної системи суспільства;
- теорію і методику професійного навчання;
- функції і системи планування і контролю у професійній освіті;
- теоретико-методичні основи організації освітнього процесу;
- педагогічного контролю та обліку освітнього процесу.

Вступник повинен **уміти**:

– використовувати отримані знання з теорії і методики професійного навчання при вирішенні педагогічних, освітніх, науково-методичних завдань із урахуванням вікових та індивідуальних особливостей учнів закладів професійно-технічної освіти; планувати, організовувати і здійснювати роботу з викладання комп'ютерних дисциплін;

– використовувати теоретичні знання і практичні навички для вирішення ІТ-задач у професійній діяльності;

– планувати, організовувати роботу з різних напрямів професійної діяльності;

– використовувати сучасні нормативні, правові, педагогічні, наукові прийоми викладання у професійній діяльності;

– здійснювати планування і управління в зазначених сферах діяльності.

Вступне випробування дає змогу встановити рівень готовності вступника до роботи в різних напрямках професійної діяльності: викладача комп'ютерних дисциплін у закладах професійно-технічної освіти.

УЗАГАЛЬНЕНА СТРУКТУРА ПРЕДМЕТНОГО ТЕСТУ

Найменування розділу	Питома вага розділу %
1. Основи педагогіки та психології	13-17
2. Історія і теорія педагогіки та психології	20-30
3. Методи дослідження у педагогіці та психології	13-17
4. Прикладні психолого-педагогічні засади освіти, навчання, виховання та розвитку особистості	40-50

КОГНІТИВНІ РІВНІ ОХОПЛЕННЯ:

Рівень А. Знання

Рівень В. Знання, розуміння.

Рівень С. Знання, розуміння, застосування.

Рівень D. Знання, розуміння, застосування та аналіз/синтез/оцінка.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТА СТРУКТУРА ОЦІНКИ

Рівень професійної компетентності вступників оцінюється за 200-бальною шкалою. Виділено такі рівні компетентності:

Оцінювання вступного іспиту замість ЄФВВ проводиться в діапазоні від 100 до 200 балів:

180-200 балів (рівень D) – заслуговує вступник, який дав вичерпні відповіді на всі запропоновані питання, показав систематичні знання з поставлених питань, вміє аналізувати основні сучасні теоретичні та практичні проблеми в межах галузі знань, усвідомлює взаємозв'язок основних понять з профілем спеціальності, володіє відповідною термінологією.

135-179 балів (рівень B, C) – заслуговує вступник, який повністю розкрив запропоновані питання, виявив достатньо повні знання навчально-програмового матеріалу, орієнтується в сучасних теоретичних та практичних проблемах в межах галузі знань, вміє користуватись поняттями, але допускає неprincipiові помилки у викладенні матеріалу;

100-134 балів (рівень A) – ставиться вступникові, який виявив знання навчально-програмового матеріалу в обсязі достатньому для подальшого навчання, але допускає суттєві помилки у викладенні матеріалу, не володіє повною мірою понятійним апаратом;

0-99 балів – ставиться вступникові, який не має систематичних знань, викладає матеріал не послідовно, з порушенням логіки, допускає принципові помилки, що свідчать про обмеженість подальшого засвоєння навчального матеріалу.

Когнітивні рівні, необхідні для відповіді на запитання:

Рівень A – знання.

Рівень B – знання, розуміння.

Рівень C – знання, розуміння, застосування.

Рівень D – знання, розуміння, застосування, аналіз/синтез/оцінка

Мінімально допустима кількість балів, яка дозволяє скласти вступний іспит – 100.

Особи, які отримали менш ніж 100 балів, позбавляються права на участь у конкурсному відборі.

I рівень – початковий. Відповіді вступника на теоретичні питання елементарні, фрагментарні, зумовлюються початковими уявленнями про сучасні інформаційні технології освітнього і професійного спрямування та методику викладання комп'ютерних дисциплін. У відповідях на практичні завдання вступник не виявляє самостійності, не демонструє вміння аналізувати причинно-наслідкові зв'язки між процесами опрацювання даних та характеристиками відповідних комп'ютерних технологій. Вступник не володіє знаннями та вміннями про програмні продукти та середовища програмування.

II рівень – середній. Вступник володіє певною сукупністю теоретичних знань, практичних умінь, навичок з сучасних інформаційних технологій освітнього і професійного спрямування та методики викладання комп'ютерних дисциплін, здатний виконувати завдання за зразком, володіє елементарними вміннями здійснювати пошукову, евристичну діяльність, самостійно здобувати нові знання. Вступник володіє базовими поняттями мови програмування.

III рівень – достатній. Вступник орієнтується в питаннях із сучасних інформаційних технологій освітнього і професійного спрямування та методики викладання комп'ютерних дисциплін, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки при реалізації практичних завдань, написанні комп'ютерних програм. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.

IV рівень – високий. Передбачає глибокі знання із сучасних інформаційних технологій освітнього і професійного спрямування та методики професійного викладання комп'ютерних дисциплін; вміння застосовувати знання творчо, здійснювати зворотній зв'язок у своїй роботі, самостійно оцінювати різноманітні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію щодо вибору та використання відповідного програмного забезпечення для реалізації та демонстрації прикладів практичного застосування знань та умінь програмового матеріалу. Відповідь вступника свідчить про його вміння вільно користуватися різнотипним програмним забезпеченням, описувати базові алгоритми та пояснювати особливості їх роботи.

ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTI ВСТУПНИКІВ

Вступне випробування проводиться згідно з розкладом, складеним прийнятною комісією

Фаховий іспит для вступників передбачає виконання тестових завдань, які об'єктивно визначають їх рівень підготовки.

Тестова перевірка знань з навчальних дисциплін охоплює систему базових тестових завдань закритої форми із запропонованими відповідями.

Тестові завдання закритої форми складаються з двох компонентів: а) запитальної (змістовної) частини;

б) 4 варіантів відповіді.

Ці тести є складовою частиною фахового іспиту вступників. Оцінювання здійснюється за шкалою від 100 до 200 балів (табл. 1).

Таблиця 1

ТАБЛИЦЯ
відповідності тестових балів, отриманих за виконання
завдань фахового іспиту під час вступу на навчання для
здобуття ступеня вищої освіти магістр рейтинговій оцінці
за шкалою 100-200 балів

Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200
0	не склав
1	не склав
2	не склав
3	не склав
4	не склав
5	не склав
6	не склав
7	не склав
8	не склав
9	не склав
10	не склав
11	не склав
12	не склав

Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200
17	112
18	115
19	118
20	121
21	124
22	127
23	130
24	133
25	136
26	139
27	142
28	144
29	146

Тестовий бал	Рейтингова оцінка 100-200
34	156
35	158
36	160
37	162
38	164
39	167
40	170
41	173
42	176
43	179
44	182
45	185
46	188

13	100
14	103
15	106
16	109

30	148
31	150
32	152
33	154

47	191
48	194
49	197
50	200

Для кожного вступника передбачається 50 тестових завдань. По кожному завданню передбачається 4 варіанти відповіді, з яких вступник повинен вибрати правильну. Максимальна кількість балів, які вступник може набрати за виконання тестових завдань становить 200 балів.

Приймальна комісія допускає до участі у конкурсному відборі для вступу на навчання на основі РНК6, РНК7 вступників, які при складанні фахового іспиту отримали не менше 100 балів.

Тривалість фахового іспиту – 1 година.

ПРОГРАМИ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

ДЕТАЛІЗОВАНА СТРУКТУРА ПРЕДМЕТНОГО ТЕСТУ

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст	Питома вага, %	Когнітивний рівень
1	РОЗДІЛ 1. ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ	13-17	B
1.1	Педагогіка та психологія у структурі сучасних наук	5-7	B
1.1.1	Педагогіка в системі наук про людину. Об'єкт, предмет, функції та завдання педагогіки.	0,5-1,5	B
1.1.2	Об'єкт, предмет психології. Психіка як об'єкт психології. Психічні явища як предмет психології.	0.5-1,5	B
1.1.3	Основні категорії педагогіки: освіта, навчання, виховання, формування, розвиток, самоосвіта, самовиховання, саморозвиток.	0,5-1,5	B
1.1.4	Основні категорії психології: психіка, свідомість, особистість, діяльність, спілкування, образ.	0.5-1,5	B
1.1.5	Структура та основні галузі педагогіки.	0,5-1,5	
1.1.6	Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія.	0,5-1,5	B
1.2	Загальні закономірності розвитку і соціалізації особистості	8-10	B
1.2.1	Процес розвитку особистості. Біологічні (вродженість, спадковість) та соціальні (соціалізація, середовище, діяльність та виховання) чинники та закони психічного розвитку особистості.	0,5-1,5	B
1.2.2	Співвідношення понять «людина», «особа», «індивід», «особистість» та «індивідуальність».	0,5-1,5	B
1.2.3	Характеристика особистості учня як суб'єкта освітнього процесу.	0,5-1,5	B
1.2.4	Вікова періодизація психічного розвитку особистості (за Е. Еріксоном). Вікові та індивідуально-типологічні особливості розвитку особистості та їх урахування в освітньому	0,5-1,5	B

	процесі.		
1.2.5	Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості. Мотивація навчальної діяльності.	0,5-1,5	В
1.2.6	Гра, навчання, праця як види діяльності. Діяльність учня в освітньому процесі та її види. Сутність та характеристика навчальної діяльності школяра.	0,5-1,5	С
1.2.7	Закономірності психічного розвитку та принципи навчання і виховання як основні механізми соціалізації та розвитку особистості учня.	0,5-1,5	В
1.2.8	Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ: та нові медіа: Інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ре соціалізації.	0,5-1,5	В
1.2.9	Цінності та ціннісні орієнтації особистості. Життєві перспективи. Цілі життя. Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.	0,5-1,5	В
2	РОЗДІЛ 2. ІСТОРІЯ І ТЕОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ	20-30	
2.1	Педагогічна та психологічна думка XVII – початок XX ст.	8-12	
2.1.1	Педагогічна теорія Я.-А.Коменського	0,5-1,5	В
2.1.2	Проблеми розвитку особистості у педагогічній спадщині Г.Сковороди.	0,5-1,5	В
2.1.3	Кордоцентризм у психолого-педагогічних поглядах П.Юркевича.	0,5-1,5	В
2.1.4	«Вільне виховання» в педагогічній системі М.Монтессорі	0,5-1,5	В
2.1.5	М. Грушевський про українську мову й українську школу.	0,5-1,5	В
2.1.6	Антропоцентризм як провідна ідея творчості К. Ушинського	0,5-1,5	В

2.1.7	О. Лазурський: вчення про нахил та обдарованість особистості.	0,5-1,5	В
2.1.8	Психологія як наука про безпосередній досвід: В. Вундт	0,5-1,5	В
2.1.9	Г. Еббінгауз: закони пам'яті. Крива забування Г. Еббінгауза.	0,5-1,5	В
2.1.10	Полікультурність – головний принцип педагогічної позиції М. Драгоманова.	0,5-1,5	В
2.2	Педагогічна та психологічна думка XX – початок XXI ст.	13-17	
2.2.1	Психоаналітична теорія З.Фрейда. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super Ego). Етапи психосексуального розвитку особистості. Механізми психологічного захисту особистості.	0,5-1,5	С
2.2.2	Індивідуальна психологія А.Адлера. Комплекс меншовартості.	0,5-1,5	В
2.2.3	Аналітична психологія К.-Г.Юнга. Структура особистості. Архетипи колективного несвідомого	0,5-1,5	В
2.2.4	Неофрейдизм (У.Фромм, Е.Еріксон). Класичний біхевіоризм (Дж.Уотсон, І.Павлов, Б.Скіннер) та необіхевіоризм (А.Бандура). Гуманістична психологія (А.Маслоу, К.Роджерс, В.Франкл, І.Ялом). Генетична психологія Ж.Піаже.	0,5-1,5	В
2.2.5	Ідеї педагогічної психології у працях С.Балей	0,5-1,5	В
2.2.6	Г.Костюк про навчально-виховний процес та психічний розвиток учнів	0,5-1,5	В
2.2.7	Гуманістична педагогіка В.Сухомлинського	0,5-1,5	В
2.2.8	С.Френе: школа успіху і радості	0,5-1,5	В
2.2.9	Вальдорфська школа: ідея цілісного виховання (Р.Штайнер)	0,5-1,5	В
2.2.10	Концепція соціально-особистісного виховання А.Макаренка	0,5-1,5	В
2.2.11	Теорія вчинку В.Роменця	0,5-1,5	В
2.2.12	Виховний ідеал Г.Ващенка	0,5-1,5	В
2.2.13	Система української освіти: принципи, види, рівні освіти, типи закладів освіти (згідно із Законом України	0,5-1,5	В

	«Про освіту» (чинна редакція))		
3	РОЗДІЛ 3. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ПЕДАГОГІЦІ ТА ПСИХОЛОГІЇ	13-17	
3.1	Планування та забезпечення якості дослідження	3,5-4,5	
3.1.1	Наукові дослідження в педагогіці та психології:	0,5-1,5	В
3.1.2	Програма дослідження: структура, вимоги до її складання та етапи дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні.	0,5-1,5	В
3.1.3	Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування.	0,5-1,5	В
3.1.4	Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність	0,5-1,5	В
3.2	Методи збирання інформації	7-9	
3.2.1	Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача.	0,5-1,5	В
3.2.2	Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний) та основні етапи проведення.	0,5-1,5	С
3.2.3	Поняття «тестування». Види тестів: проєктивні тести, тести дослідження особистості, тести пізнавального розвитку, тести досягнень, педагогічне тестування.	0,5-1,5	В
3.2.4	Методи опитування. Анкетування (поштові, пресові, он-лайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види питань, методичні вимоги до композиції анкети та до формулювання питань. Інтерв'ювання.	0,5-1,5	С
3.2.5	Експертне опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування.	0,5-1,5	В
3.2.6	Соціометрія: процедура застосування та інструментарію (анкета, шкали).	0,5-1,5	С
3.2.7	Аналіз продуктів діяльності. Аналіз документів. Контент-аналіз	0,5-1,5	В
3.3	Методи аналізу емпіричних даних	2,5-3,5	

3.3.1	Вимірювання: визначення, види, рівні.	0,5-1,5	В
3.3.2	Описова статистика. Кількісний та якісний аналіз даних	0,5-1,5	В
3.3.3	Аналіз кореляційного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнт кореляції.	0,5-1,5	В
4	РОЗДІЛ 4. ПРИКЛАДНІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ОСВІТИ, НАВЧАННЯ, ВИХОВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	40-50	
4.1	Освіта і навчання особистості	18-22	
4.1.1	Дидактика як теорія освіти і навчання: її сутність, основні категорії. Парадигми освіти і навчання (гуманістична, особистісно-орієнтована, компетентнісна, рефлексивна)	1,5-2,5	В
4.1.2	Процес навчання: сутність і зміст, двосторонній характер, функції (освітня, виховна, розвивальна), структурні елементи навчання (мета, завдання, зміст, методи, засоби, форми організації навчання, його результати). Навчання, учіння, научіння.	2-3	С
4.1.3	Поняття про базові принципи навчання та їх характеристика.	0,5-1,5	В
4.1.4	Зміст освіти в сучасній школі: сутність та основні поняття. Знання, уміння, навички, компетентності.	0,5-1,5	В
4.1.5	Структура навчально-пізнавальної діяльності учнів (сприймання- осмислення – розуміння – узагальнення – закріплення). Пізнавальний інтерес, умови його розвитку у навчанні. Етапи та рівні засвоєння знань.	0,5-1,5	В
4.1.6	Методи навчання. Їх характеристика та класифікації за: джерелом інформації (словесні, наочні, практичні); характером пізнавальної діяльності (пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, проблемного викладу, пошукові); логікою пізнання (індуктивні, дедуктивні, традуктивні). Загальні вимоги до вибору методів навчання	2-3	С
4.1.7	Засоби навчання: їх ознаки, функції та характеристика. Технічні засоби навчання (візуальні, аудіальні, аудіовізуальні, мультимедійні, інформаційно-комунікаційні).	0,5-1,5	В

4.1.8	Види навчання (пояснювальне-ілюстративне, проблемне, програмоване, індивідуальне, інтегроване, диференційоване, ігрове, дистанційне). Компетентнісний підхід у навчанні.	0,5-1,5	В
4.1.9	Форми організації навчально-пізнавальної діяльності учнів: фронтальна, групова, кооперативна, колективна, парна, індивідуальна.	0,5-1,5	В
4.1.10	Урок як форма організації навчання. Типи і структура уроків за дидактичною метою. Вимоги до підготовки вчителя до уроку.	0,5-1,5	С
4.1.11	Активні (соціально-психологічні) форми організації освітнього процесу, їх різновиди: тренінг, диспут, ділова гра, круглий стіл,	0,5-1,5	В
4.1.12	Позаурочні форми навчання: факультативні заняття, просемінари, практикуми, секції, навчальні екскурсії, предметні гуртки, додаткові групові, індивідуальні заняття, домашня навчальна робота учня.	0,5-1,5	В
4.1.13	Поняття про контроль навчання, його функції. Види, форми і методи контролю. Рівні навчальних досягнень учнів та їх характеристика. Критерії і норми оцінювання успішності учнів. Поточне, тематичне та підсумкове оцінювання.	1,5-2,5	С
4.1.14	Поняття і види педагогічних технологій (розвивальні, проектні, проблемні, ігрові, інтерактивні)	0,5-1,5	В
4.1.15	Педагогіка партнерства: педагогічно доцільна (суб'єкт-суб'єктна) взаємодія, концептуальні основи та принципи. Рівні та форми організації партнерської взаємодії	0,5-1,5	В
4.2	Виховання особистості	8-12	
4.2.1	Сутність і структура процесу виховання, його мета і завдання. Поняття виховного впливу та взаємовпливу.	0,5-1,5	В
4.2.2	Принципи процесу виховання. Характеристика основних принципів виховання.	0,5-1,5	В
4.2.3	Зміст процесу виховання. Системний підхід у структуруванні змісту національного виховання. Основні напрями національного виховання (моральне, громадянсько-патріотичне, розумове, естетичне, фізичне, валеологічне, трудове,	1,5-2,5	С

	екологічне, статевو-гендерне, правове, економічне).		
4.2.4	Самовиховання: сутність, методи і прийоми. Педагогічне керівництво самовихованням учнів. Концепція особистісно-орієнтованого виховання..	0,5-1,5	В
4.1.12	Позаурочні форми навчання: факультативні заняття, просемінари, практикуми, секції, навчальні екскурсії, предметні гуртки, додаткові групові, індивідуальні заняття, домашня навчальна робота учня.	0,5-1,5	В
4.2.5	Методи виховання. Групи методів: формування свідомості особистості; організації діяльності і формування досвіду суспільної поведінки; стимулювання поведінки і діяльності; контролю, самоконтролю та самооцінки у вихованні.	2-3	С
4.2.6	Форми організації процесу виховання: позаурочна, позакласна та позашкільна виховна робота. Масові, групові та індивідуальні форми виховної роботи. Колективні творчі справи.	0,5-1.5	В
4.2.7	Виховна взаємодія «вчитель-учень». Партнерство школи і сім'ї у вихованні учнів. Сім'я як соціально-педагогічне середовище. Форми і методи роботи ніколи з батьками учнів.	0,5-1,5	В
4.2.8	Учнівське самоврядування, його види. Органи учнівського самоврядування. Демократичне управління і лідерство в учнівському самоврядуванні. Формальні та неформальні групи учнів.	0,5-1,5	В
4.3	Особистість у життєвому та професійному просторі	12-16	
4.3.1	Соціально-психологічна структура особистості. Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активній пасивні, явні й латентні). Соціальна позиція особистості.	1.5-2.5	С
4.3.2	Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андрогінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація.	1,5-2,5	С

	Сексизм. Фемінізм.		
4.3.3	Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійна адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Вчитель як суб'єкт професійної діяльності.	1,5-2,5	В
4.3.4	Особистість вчителя та його педагогічна майстерність. Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу). Професійне (емоційне) вигорання педагога.	0,5-1,5	В
4.3.5	Спілкування в педагогічній діяльності. Складові спілкування (комунікативна, перцептивна, інтерактивна). Бар'єри педагогічного спілкування.	0,5-1,5	В
4.3.6	Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньоособистісний, міжособистісний, внутрішньогруповий, міжгруповий). Конфлікти в освітньому середовищі. Стили поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування).	1,5-2,5	С
4.3.7	Профілактика (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) педагогічних конфліктів. Медіація як форма врегулювання конфлікту.	0,5-1,5	В
4.3.8	Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Суїцидальна та залежна поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху.	1,5-2,5	В

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вкажіть основні функції вчителя:

1. Оберігаюча. Спонукальна. Дозвільна. Гальмуюча. Заохочувальна
2. Виховна. Навчальна. Організаторська. Розвиваюча. Комунікативна.
3. Гносеологічна. Навчальна. Перевіряюча. Конструююча. Інформуюча.
4. Оздоровча. Систематизуюча. Моделювальна. Організаторська. Керівна.

Авторитет учителя – це:

1. Уміння об'єднувати і згуртовувати учнівський колектив.
2. Вміння обирати таку лінію поведінки, підхід, які оберігають честь і гідність кожного учня.
3. Визнання учнями інтелектуальної, моральної сили і переваги вчителя, глибока пошана до вчителя, віра в нього.
4. Почуття міри.

Яка функція вчителя полягає в організації та керівництві різними видами дитячої діяльності в закладах освіти?

1. Навчальна.
2. Виховна.
3. Комунікативна.
4. Організаторська.

В якій групі наведено основні категорії педагогіки:

1. Навчання. Клас. Підручники. Колектив.
2. Навчальні плани. Виховання. Вміння. Шкільний колектив.
3. Знання. Учителі. Навчальні програми. Здібності.
4. Виховання. Освіта. Навчання. Самоосвіта. Самовиховання.

«Золоте правило дидактики» Я. Коменського – відповідає принципу навчання:

1. Систематичності.
2. Послідовності.
3. Наочності;
4. Доступності

Яку вікову періодизацію запровадив Я. А. Коменський ?

1. Від народження до 7 р.; від 7 р. до 14 р.; від 15 р. до 21 р.
2. Від народження до 6 р.; від 6 р. до 12 р.; від 12 р. до 18 р.; від 18 р. до 24 р.
3. Від народження до 2 р.; від 2 р. до 12 р.; від 12 до 15 р.; від 15 р. до повноліття.
4. Від народження до 1 р.; від 1р. до 3р.; від 3 р. до 5 р.; від 5 р. до 6 р.: від 6 р. до 10 р.; від 11-12 р. до 14 р.; від 15 р. до 18 р.

У якій групі вказані методи науково-педагогічного дослідження:

1. Анкетування, аналіз, розмова, природний експеримент, навіювання, бесіда з батьками, лабораторний експеримент, доручення, змагання, ознайомлення з документами.

2. Бесіда з батьками, лабораторний експеримент, доручення, змагання, ознайомлення з документами, тестування, гра, математична статистика, спостереження, бесіда, природний експеримент, педагогічний консиліум, аналіз, синтез.

3. Спостереження, анкетування, бесіда, тестування, шкалювання, вивчення результатів діяльності, експеримент, вивчення шкільної документації.

4. Анкетування, аналіз, розмова, природний експеримент, навіювання.

Визначте сутність методу педагогічного спостереження:

1. Організоване дослідження педагогічного процесу в природних умовах.

2. Спостереження, що не передбачає безпосередньої участі дослідника у процесі, який вивчають.

3. Найпоширеніший метод дослідження проблем навчання і виховання.

4. Спостереження за змінами психологічних характеристик дитини в процесі педагогічного впливу на неї.

Вкажіть види методу педагогічного спостереження за способом проведення:

1. Усне, письмове.

2. Основне, неосновне.

3. Відкрите, закрите, напіввідкрите, полярне.

4. Пряме, опосередковане, самоспостереження.

Розкрийте сутність методу педагогічного експерименту:

1. Метод, що забезпечує спостереження за змінами психологічних характеристик дитини в процесі педагогічного впливу на неї.

2. Метод збору, систематизації, аналізу і тлумачення продуктів діяльності людини.

3. Метод збору фактів на основі письмового самозвіту досліджуваних за спеціально складеною програмою.

4. Метод організованого дослідження педагогічного процесу в природних умовах.

Види педагогічного експерименту за місцем проведення:

5. Лабораторний, природний.

6. Констатуючий, формуючий.

7. Прямий, непрямий.

8. Перевірювальний, уточнювальний.

Збір фактів на основі письмового самозвіту досліджуваних за спеціально складеною програмою:

9. Інтерв'ю.

10. Самоспостереження.

11. Соціометрія.

12. Анкетування

Навчання – це:

13. Цілеспрямована взаємодія вчителя й учнів, у процесі якої засвоюються знання, формуються вміння та навички.

14. Передача учням знань, умінь і навичок.

15. Передача знань, умінь і навичок від одного покоління до іншого.

16. Двосторонній процес навчання.

Який метод вивчає міжособистісні взаємини у малих групах?

1. Метод рейтингу.
2. Педагогічний експеримент.
3. Соціометрія.
4. Метод узагальнення незалежних характеристик.

Процес активного пристосування дитини до вимог навчального закладу – це:

17. Акселерація;
18. Адаптація;
19. Актуалізація;
20. Соціалізація.

Індивідуальність – це:

21. Рівень інтелектуальної культури;
22. Особливості мислення певної людини;
23. Сукупність зовнішніх і внутрішніх особливостей людини, що формують її своєрідність, відмінність від інших людей.
24. Зовнішні ознаки, що характеризують конкретну особистість.

Задатки – це:

25. Готові психічні властивості, які незалежно від зовнішніх факторів проявляються на певному етапі життя.
26. Психічні властивості індивіда, що є передумовою успішного виконання певних видів діяльності.
27. Задані педагогами напрямки розвитку особистості.
28. Вроджені анатомо-фізіологічні якості індивіда, природна передумова його розвитку.

Що таке педагогіка?

1. Наука про закономірності розвитку дитини та шляхи її виховання.
2. Це сукупність теоретичних і прикладних наук, що вивчають процеси виховання, навчання і розвитку особистості.
3. Це мистецтво впливу вихователя на вихованців з метою формування у них поглядів, переконань, почуттів.
4. Наука про освіту і навчання підростаючих поколінь.

Загальна педагогіка вивчає:

29. Виховання, навчання та освіту дітей з різними вадами.
30. Головні теоретичні та практичні питання виховання, навчання і освіти, загальні проблеми освітнього процесу.
31. Закони і закономірності виховання, навчання й освіти, організаційні форми і методи освітнього процесу різних вікових груп.
32. Закономірності викладання і вивчення конкретних навчальних дисциплін в закладах освіти різних типів.

З якими науками пов'язана педагогіка?

1. Народна педагогіка, професійна педагогіка, загальна педагогіка, історія педагогіки, галузеві педагогіки, методики викладання навчальних предметів, корекційна педагогіка.
2. Сурдопедагогіка, логопедія, тифлопедагогіка, олігофренопедагогіка, виправно-трудова педагогіка.
3. Філософія, етика, соціологія, естетика, психологія, анатомія і фізіологія людини, економіка, кібернетика, педіатрія.
4. Педагогіка народознавства, родинна педагогіка, козацька педагогіка, родинна педагогіка.

Що є предметом педагогіки?

1. Вивчення закономірностей, принципів та правил навчання.
2. Методи навчання і форми організації навчальної і виховної роботи.
3. Процес виховання, його зміст та організація.
4. Виховання людини, складовими частинами якої є освіта і навчання.

Виховання – це:

33. Спеціально організований педагогічний процес, у ході якого здійснюється цілеспрямований вплив на особистість із метою формування певних якостей.
34. Передача знань про норми та правила поведінки людей.
35. Передача підростаючому поколінню культурно-історичного досвіду народу.
36. Формування моральних якостей особистості.

Освіта – це:

37. Процес засвоєння знань, умінь, навичок.
38. Формування моральних якостей особистості.
39. Процес і результат оволодіння системою наукових знань, умінь і навичок, формування на їх основі світогляду, моральних якостей особистості, розвитку її творчих сил і здібностей.
40. Розвиваюча взаємодія вихователів та вихованців, спрямована на формування особистості дитини.

Розвиток – це:

41. Пристосування людини до оточуючого світу.
42. Зміни, що відбуваються з організмом людини.
43. Природні задатки людини, які виявляються у процесі життя і сприяють соціалізації людини.
44. Процес становлення та формування особистості людини під впливом зовнішніх і внутрішніх, керованих і некерованих чинників, серед яких провідну роль відіграють цілеспрямоване виховання та навчання.

Вкажіть етапи процесу виховання:

45. Розумове, фізичне, трудове, моральне, естетичне виховання;
46. Проектування мети та завдань виховання; організація різноманітних видів діяльності; регулювання міжособистісного спілкування в процесі основних видів діяльності; контроль і підведення підсумків.
47. Розвиток естетичних почуттів, формування гігієнічних навичок.
48. З'ясування ставлення учнів до процесу самовиховання; поява в учня

прагнення до самовиховання; реалізація програми самовиховання.

II рівень

1. Виберіть визначення поняття «професіограма вчителя»:

1. Під професіограмою варто розуміти перелік спеціальностей, які входять до складу певних професій.
2. Професіограма – це не що інше як наука про професії та їх особливості.
3. Професіограма – це комплекс якостей та умінь, якими має володіти педагог для успішної професійної діяльності.
4. Професіограма – технологія вивчення вимог, які та чи інша професія висуває до фахових інтересів особистості.

2. Вкажіть особливості педагогічної діяльності:

1. Любов до дітей, почуття національної гідності, справедливості, об'єктивність, масовість.
2. Масовість і значущість педагогічної професії, вчитель – посередник між суспільством і дитиною, спрямованість у майбутнє, управління найскладнішим процесом формування людини, особлива відповідальність за долю всього життя дитини.
3. Інтеграція педагогічної теорії і практики, творчий характер, допомога відстаючим у навчанні, суб'єкт-об'єктивні зв'язки.
4. Захист дітей, молоді від будь-яких форм фізичного або психічного насильства, запобігання вживанню алкоголю, наркотиків, іншим шкідливим звичкам.

3. Визначте права педагогічних працівників:

1. Захист професійної честі та гідності; користування подовженою оплачуваною відпусткою; підвищення кваліфікації.
2. Додержувати педагогічної етики, моралі, поважати гідність учня; виховання поваги до батьків, жінки, культурно-національних, духовних та історичних цінностей України.
3. Утвердження поваги до принципів загальнолюдської моралі, правди, справедливості, відданості, патріотизму, гуманізму, доброти, стриманості, працелюбності.
4. Готувати дітей до свідомого життя в душі взаєморозуміння, миру, злагоди між усіма народами, етнічними, національними і релігійними групами.

4. Визначте обов'язки педагогічних працівників:

1. Індивідуальна педагогічна діяльність; вільний вибір форм, методів, засобів навчання; виявлення педагогічної ініціативи.
2. Участь у громадському самоврядуванні, виборах керівників навчально-виховних закладів.
3. Постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну та політичну культуру, особистим прикладом утверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі.
4. Виховувати дбайливе ставлення до навколишнього середовища, користуватися подовженою оплачуваною відпусткою, вести індивідуальну педагогічну діяльність.

5. Що означає «принцип природовідповідності» за переконаннями Я.Коменського?

1. Відповідати природнім умовам.
2. Враховувати закони природи.
3. Виховувати у природі.
4. Здійснення «вільного виховання».

6. Система освіти, яку розробив Я.А. Коменський:

1. Виховання в сім'ї до 7 років; з 7 до 14 р. – виконання обов'язків пажа; від 14 до 21 р. – збросності сюзерена; посвята у воїни.
2. Елементарна школа грамоти (7-12 р.); граматична школа (12-15 р.); гімназії (15-18 р.); ефебії (18–19 р.); філософська школа (20-22 р.).
3. Виховання хлопчиків і дівчаток в сім'ї до 7 р.; навчання хлопчиків 7-14 р. у приватних школах граматистів і кіфаристів; 14-15 р. – школа палестри; 17- 18 р. – виховання у гімнасіях; 18-20 р. –військова служба.
4. Виховання удома під наглядом матері до 6 р.; 6-12 р. – навчання в початковій школі; 12-18 р.– навчання в загальноосвітній середній школі (гімназії); 18-24 р. – навчання у вищих навчальних закладах (академія, університет).

7. Що запровадив Я. А. Коменський в новій системі навчання ?

1. Початок навчального року в один день і час, поділ навчального року на чверті й канікули, перевідні іспити, різні види контролю й перевірки успішності, одночасне навчання класу учнів.
2. Легкість навчання, навчання певної кількості учнів одночасно, навчання хлопчиків і дівчаток, принципи навчання.
3. Навчання на зацікавленні дитини навколишнім середовищем, вивчення природи під час прогулянок, бесіди про оточуючі предмети, відвідування майстерень та ознайомлення з трудовою діяльністю людей.
4. Теорію та методику початкового навчання, збагачення словникового запасу дитини, перехід від буквоскладального методу до звукового, спеціальні систематичні вправи наростаючої трудності.

8. Які принципи навчання обґрунтував Я. А. Коменський ?

1. Наочність, свідомість, посильність, послідовність і систематичність, міцність, емоційність навчання, принцип природовідповідності.
2. Народність навчання, активність навчання, самостійності навчання.
3. Виховуючий, розвиваючий характер навчання, науковості навчання, доступності навчання, принцип зв'язку навчання з життям, з практикою.
4. Принцип дитиноцентризму, партнерства, демократизму, гуманізму.

9. В якій групі вказані науки, що входять до системи педагогічних наук?

1. Дидактика, психологія, історія педагогіки, дефектологія, теорія виховання.
2. Загальна педагогіка, вікова педагогіка, соціальна педагогіка, професійна педагогіка, історія педагогіки, методики викладання окремих предметів, педагогіка сімейного виховання, народна педагогіка.
3. Загальна педагогіка, етика, естетика, історія школи, школознавство, дошкільна педагогіка, дефектологія.
4. Дидактика, школознавство, народна педагогіка, окремі методики.

10. Вкажіть галузі корекційної педагогіки :
1. Військова, спортивна, вищої школи, профтехосвіти.
 2. Агогіка, герогогіка, андрогогіка, віктимологія.
 3. Сурдопедагогіка, тифлопедагогіка, олігофренопедагогіка, логопедія.
 4. Родинна педагогіка, педагогічна деонтологія, народна дидактика, педагогіка народного календаря.
11. Вкажіть вимоги до використання методу педагогічного дослідження – спостереження:
1. Дотримання цільової установки спостереження, можливість здійснення кількісного виміру тих явищ, які спостерігаємо.
 2. Постановка мети, фіксація фактів, виявлених під час спостереження, плановість і систематичність спостереження, узагальнення результатів, оцінювання фактів, висновків.
 3. Фіксація фактів, виявлених під час спостереження, плановість і систематичність спостереження.
 4. Дотримання цільової установки спостереження, плановість і систематичність спостереження, наукове передбачення результатів спостереження.
12. Метод, що передбачає узагальнення відомостей про учнів з різних джерел, їх зіставлення та осмислення – це...
1. Соціометрія.
 2. Педагогічний експеримент.
 3. Метод узагальнення незалежних характеристик.
 4. Метод рейтингу.
13. Процес споглядання внутрішніх психічних процесів з одночасним спостереженням за їх зовнішніми виявами – це...
1. Педагогічне спостереження.
 2. Соціометрія.
 3. Педагогічний експеримент.
 4. Самоспостереження.
14. Метод безпосереднього спілкування, який дає змогу одержати від співрозмовника інформацію, що цікавить учителя, за допомогою заздалегідь підготовлених запитань – це...
1. Тестування.
 2. Спостереження.
 3. Бесіда.
 4. Анкетування.
15. Виділити емпіричні методи науково-педагогічних досліджень:
1. Індукція і дедукція, аналіз і синтез, порівняння, класифікація, абстрагування і конкретизація.
 2. Ранжування, моделювання, реєстрування.
 3. Анкетування, аналіз, розмова, природний експеримент, навіювання, тестування, гра, математичне обчислення, доручення, спостереження.
 4. Спостереження, анкетування, бесіда, тестування, вивчення продуктів діяльності, шкільної документації, природний експеримент, лабораторний

експеримент, інтерв'ю, узагальнення незалежних характеристик.

16. Народна педагогіка – це:

1. Педагогіка певної етнічної спільності (роду, племені, народності, нації).
2. Сукупність знань, умінь і навичок у галузі виховання і педагогічних ідей, які сформувалися в народі історично і передаються з покоління в покоління.
3. Народне вчення про виховні обов'язки батьків перед дітьми, вчителів – перед учнями, вихователів – перед вихованцями, вироблені народом етичні норми, необхідні для виконання покладених на них педагогічних функцій.
4. Сукупність знань про виховання дітей та молоді послідовним залученням їх до сезонних робіт, звичаїв, свят і обрядів.

17. Визначте основні групи методів науково-педагогічного дослідження:

1. Словесні, наочні, практичні;
2. Прямі, опосередковані.
3. Емпіричні, теоретичні, математичні і статистичні.
4. Індуктивні, дедуктивні.

18. Джерелами розвитку педагогіки є:

1. Педагогічна спадщина минулого, сучасні педагогічні дослідження, передовий педагогічний досвід, державні документи про освіту.
2. Середовище, спадковість, навчання та виховання.
3. Умови життя діяльності людини, особливості власного досвіду, завдання виховання.
4. Загальні та індивідуальні, внутрішні та зовнішні протиріччя.

19. Який метод педагогічного дослідження передбачає вивчення особових справ учнів, класні журнали, контрольні роботи, зошити з окремих дисциплін, плани роботи предметних комісій?

1. Метод узагальнення незалежних характеристик.
2. Метод аналізу результатів діяльності учнів.
3. Метод вивчення шкільної документації.
4. Метод соціометрії. Вкажіть теоретичні методи педагогічного дослідження:

1. Педагогічне спостереження.
2. Метод бесіди, метод анкетування, метод психолого-педагогічного тестування, метод соціометрії.
3. Метод реєстрування, метод ранжування, метод моделювання, метод вимірювання.
4. Аналіз і синтез, індукція й дедукція, порівняння, класифікація, узагальнення, абстрагування, конкретизація.

20. Вкажіть основні чинники розвитку та формування особистості:

1. Мегасередовище, макросередовище, мезосередовище, мікросередовище.
2. Спадковість, середовище, навчання і виховання.
3. Соціальний досвід, система соціальних зв'язків та відносин, на основі яких відбувається формування значущих якостей особистості.
4. Природні чинники, сім'я та близьке оточення, соціальні умови існування.

21. Виберіть правильне визначення поняття «соціалізація»:

1. Присвоєння норм, правил поведінки, поглядів, стереотипів.
2. Процес становлення особистості, вдосконалення фізичних та духовних сил.
3. Процес інтеграції індивідів суспільство, присвоєння ним соціального досвіду, системи соціальних зв'язків та відносин, на основі яких відбувається формування значущих якостей особистості.
4. Цілеспрямований та організований процес формування особистості.

22. Виділіть умови ефективності розвитку особистості:

1. Активність, діяльність, спілкування.
2. Гра, навчання, праця.
3. Спадковість, середовище, навчання та виховання.
4. Внутрішні та зовнішні суперечності.

23. Від чого, головним чином, залежить розвиток здібностей школяра?

1. Від природних задатків.
2. Від кількості прочитаних книг.
3. Від спілкування з ровесниками.
4. Від індивідуального підходу до кожного вихованця.

24. Індивідуальність – це...

1. Спосіб буття людини у світі, її здатність вносити в дійсність зміни.
2. Соціально зумовлена система психічних якостей індивіда, що визначається залученістю людини до конкретних суспільних, культурних, історичних відносин.
3. Сукупність зовнішніх та внутрішніх особливостей людини, що формують її своєрідність, відмінність від інших людей.
4. Людина як представник людської спільноти, соціуму.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка: схеми, таблиці, коментарі : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ : Центр учб. л-ри, 2022. 207 с.
2. Власова О. І., Никоненко Ю. В. Соціальна психологія організацій і управління : підруч. для студ. вищ. навч. закл. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 397 с.
3. Волкова Н. П. Інтерактивні технології навчання у вищій школі: навчально-методичний посібник. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2018. 360 с.
4. Волошина О. В. Педагогіка інновацій у вищій школі. навчально-методичний посібник. Вінниця, 2014. 161 с.
5. Дидактичний потенціал цифрових освітніх технологій для освітнього процесу: монографія / Н. С. Саєнко, Т. П. Голуб, Ю. Є. Лавриш та ін. ; Нац. техн. ун-т України.
«Київ. політехн. ін-т ім. І. Сікорського». Київ : Центр учб. літ., 2021. 153 с.
6. Джеджула О.М. Методика викладання у вищій школі: навч. посіб. Вінниця : ВНАУ, 2020. 208 с. URL: <http://socrates.vsau.org/repository/getfile.php/27268.pdf>
7. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: 3-тє видання, виправлене. Київ : Академвидав, 2015. 304 с.
8. Ільге, І. Г. Комп'ютерні технології управління проектами : навч. посіб. для студентів спец. 151 «Автоматизоване управління технологічними процесами». Харків : ХНАДУ, 2022. 115 с. URL: <https://dspace2.khadi.kharkov.ua/handle/123456789/6165>
9. Інновації у вищій освіті: вітчизняний і зарубіжний досвід: навч. посіб. / Нац. акад. пед. наук України, Ін-т вищ. освіти, ДВНЗ «Ужгород. нац. ун-т», Навч.- наук. ін-т євроінтеграц. дослідж.; І. В. Артюмов та ін. Ужгород : АУТДОР-ШАРК, 2015. 357
10. Інтеграція цифрових технологій в освітній процес: виклики і перспективи : монографія / Н. С. Саєнко, Т. П. Голуб, Ю. Є. Лавриш та ін.; Нац. техн. ун-т України; Київ. політехн. ін-т ім. І. Сікорського; Київ : Центр учбової літератури, 2022. 219 с.
11. Євтух М.Б. Лузік Е.В., Ладогубець Н.В., Ільїна Т.В. Педагогічна психологія: Підручник. К. : Кондор-Видавництво, 2015. 420 с.

12. Каплінський В. В. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Київ, 2021. 224 с.
13. Колесников О. В. Основи наукових досліджень: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 143 с.
14. Кулішов В.С. Дидактика вищої школи : навч.-метод. посіб. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 142 с. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/731992>
15. Мельничук І. М. Особливості застосування інтерактивних ігор у вищому навчальному закладі. URL: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/Vnadps/2010_4/10mimvnz.pdf
16. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. / О. В. Малихін, І. Г. Павленко, О. О. Лаврентьева, Г. І. Матукова ; М-во освіти і науки України. Київ : КНТ, 2021. 261 с.
17. Освітній менеджмент: навч. посіб. / І. М. Дарманська, І. А. Дарманська, С. М. Дарманський. Хмельницький : ХГПА, 2021. 200 с. Пащенко М. І., Красноштан І. В. Педагогіка : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 226 с.
18. «Педагогічна психологія»: конспект лекцій, методичні вказівки та контрольні завдання з дисципліни для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти очної та заочної форми навчання за спеціальністю 053 «ПСИХОЛОГІЯ» / упоряд. Ж. Богдан, Т. Солодовник. Харків: НТУ «ХПІ», 2022. 72 с.
19. Професійна педагогіка : підручник / Авт. : О. В. Грабовський, Л. В. Коломієць, О. С. Савельєва, А. В. Семенова, В. Ф. Яні; за заг. ред. А. В. Семенової. Одеса : Бондаренко М. О., 2020. 575 с.
20. Професійна педагогіка : підручник / Авт. : О. В. Грабовський, Л. В. Коломієць, О. С. Савельєва, А. В. Семенова, В. Ф. Яні; за заг. ред. А. В. Семенової. Одеса : Бондаренко М. О., 2020. 575 с.
21. Психологія професійної діяльності: підручник / за ред. С. К. Шандрука. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 256 с.
22. Психологія освітнього менеджменту: навч.-метод. посібник / уклад. Л. Мафтин. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2021. 296 с.
23. Сергеева Л. М., Стойчик Т. І. Конкурентоздатність як умова професійного становлення фахівців : монографія. Дніпро : Журфонд, 2020. 181 с.

24. Системний підхід і моделювання в наукових дослідженнях : підручник / М. П. Бутко, І. М. Бутко, М. Ю. Дітковська та ін. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 359 с.

25. Фоміна І. С. Педагогічна психологія. Методичні рекомендації до практичних занять ; Херсонський державний університет. Херсон, 2022. 32 с.

26. Яворська М. Гармонізація адміністрування у сучасному вищому навчальному закладі: відповідь на виклики часу : монографія. Київ ; Лодзь : Центр учбової літератури, 2021. 287 с.

27. Якість вищої освіти: теорія і практика: навчально-методичний посібник / за наук. ред. А. Василюк, М. Дей; кол. авторів: А. Василюк, М. Дей, В. Базелюк та ін.; НАПН України, Університет менеджменту освіти. Київ; Ніжин : Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 176 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/237410246.pdf>

28. Янкович О., Беднарек Ю., Анджеевська А. Освітні технології сучасних навчальних закладів: навчально-методичний посібник. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2015. 212 с.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС

1. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України. URL : <http://www.mon.gov.ua/> .
2. Стандарти професійно-технічної освіти: веб-сайт. URL: <https://imzo.gov.ua/osvita/profesiyno-tehnichna-osvita-2/profesiyna-osvita/ctandarty- profesiyno-tekhnichnoi-osvity/>.
3. Український сайт програми Intel ® Навчання для майбутнього». URL : <http://www.iteach.com.ua>.
4. Intel ® Teach to the Future. URL: <http://www.intel.com/education/teach> .
5. Мешко Г. М. Вступ до педагогічної професії («Академвидав»): веб-сайт. URL: <https://academia-pc.com.ua/product/216>.
6. Інструктивно-методичні матеріали. URL: <http://mon.gov.ua/activity/education/profesiyno-tehnichna/> .
7. Положення про кабінет інформатики. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0730-04> .
8. Педагогічна культура вчителя: презентація. URL: http://www.slideshare.net/stecencko_nm/6-2253966 .
9. Український інформаційний ресурс про IT. URL : <https://itc.ua/> .

Навчально-методичне видання

ЛЮБАРЕЦЬ ВЛАДИСЛАВА ВІКТОРІВНА

Програма вступного іспиту замість ЄФВВ для вступників,
які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра
за спеціальністю

А5 Професійна освіта (Цифрові технології)

Відповідальний за випуск Ганна Кашина

Академія праці, соціальних відносин та туризму
(АПСВТ)

Кільцева дорога, 3-А. Київ, 03187

Тел./факс (044) 526-06-64